

hele dette Spørgsmaal maatte overvejes under eet og kunde føres frem i Kommissionen; idet der maatte kræves meget omhyggelig Overvejelse, før man kunde lovgive derom. I den Form, hvori Forslaget her foreligger, vil det ikke være rigtigt at gennemføre det. Der kan være Tale om mange, mange Vælgere, og der er ikke nogen som helst Kontrol. Er der Tale om to Nabokommuner, og den ene maaske er en stor Bykommune, saa kan disse Mennesker møde med et Bevis uden at være slettede paa deres egen Valgliste, og der er ikke nogen Kontrol med, at de ikke møder op og stemmer i den Kommune, de er flyttet fra, efter at de har brugt Bøiset i den anden Kommune. Det er et ret omfattende Spørgsmaal, som jeg mener, det er rigtigt at lade henstaa til Kommissionens Bearbejdelse.

Endelig skal jeg omtale et Forslag, der ikke direkte vedrører mig, nemlig Diætforslaget. Diætspørgsmaalet vedrører naturligt kun Rigsdagen, og der er heller ikke stillet Forslag herom fra noget Ministeriums Side, ligesom jeg heller ikke som Minister finder nogen Anledning til at tage Stilling til dette Forslag. Men jeg vil kun gøre en enkelt Bemærkning i Anledning af, at der er talt om Forskel mellem Rigsdagsmændene. Jeg vil da gerne sige, at ogsaa den hidtilgældende Form har medført Forskel, efter som Rigsdagsmændene boede i København eller udenfor København, idet Rigsdagsmænd, der boede her i København, fik deres Diæter beskattet. Det medførte for det første, at de skulde betale Skat af disse Diæter, men det medførte dernæst ogsaa, at Diæterne blev lagt til deres øvrige Indtægter og altsaa paavirkede den Skala, efter hvilken de kom til at betale Skat. Og det er en ikke ringe Forskel, der faktisk har været paa den Maade. Det har naturligvis været forskelligt for de forskellige Medlemmer, men Forskellen som Forskel betragtet har altsaa faktisk været der, selv om den ikke har givet sig Udtryk i, at der har staaet forskellige Tal i Valgloven som Diættal.

Jeg kan altsaa med disse Bemærkninger erklære, at jeg kan meget anbefale det Forslag, som Venstre har givet sin Tilslutning til, men dernæst ogsaa af de Grunde, jeg har fremhævet, finde det rimeligt, at man fra Udvalgsflertallets Side er gaaet til at indstille Gennemførelsen af det Forslag, hvorom man har samlet sig.

Søren Svendsen: Jeg vil gerne berolige det ærede Medlem Hr. Slengerik i hans Æmhed overfor Grundloven. Der er intet som helst i det Ændringsforslag, jeg har stillet, der strider mod Grundloven. Det eneste, Grundloven forlanger, er, at der ikke maa gøres Forskel paa Landsting og Folketing, og det er der heller ikke gjort her. De stilles fuldstændig lige.

Saa talte det ærede Medlem en hel Del om den Intelligens og Begavelse, der skulde være hos Medlemmer, som boede henholdsvis udenfor København og i København. Det skal jeg ikke omtale videre, for jeg vil ikke gerne have det ærede Medlems Optræden her taget som Maal for Københavnernes Intelligens og Begavelse. De Udtalelser, han fremkom med, var netop Bevis paa, at det ærede Medlem i hvert Fald ikke kan forstaa at ræsonnere. Jeg mener, hans Udtalelser var et fuldstændigt Bevis paa, at vi har Ret i vor Betragtning.

Det ærede Medlem talte om, hvad det kostede at bo i København paa et vist Hotel. Ja, der er der nu ikke ret mange af Provsbeboerne, der har Raad til at bo, men selv om man bor paa et andet, som ikke er nær saa dyrt, vil det tage det meste af de 15 Kr., vi faar i Diæter, og jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, hvor mange Udgifter han er udsat for daglig som nødvendig Følge af, at han udfører Rigsdagsvirksomhed herinde. Det mener jeg vilde være en udmærket Maalestok for, hvilken Forskel der burde gøres. Forskellen er ikke nær saa stor, som den burde være. Og endelig er Ord til, nemlig dette, at Vederlaget er ikke alene — det er vist alle enige om — et Vederlag til Bestridelse af de direkte Udgifter, men skulde ogsaa gerne være en lille Smule til Vederlag for den Tid, Medlemmerne maa ofre. Det ærede Medlem maa vide, at der er en himmelvid Forskel paa den Tid, det koster os, der bor ude i Provinserne, og den Tid, det koster dem, der bor her i København. Hans Bemærkninger om de meget omtalte Kilometer skal jeg ikke komme ind paa. Der skal altid sættes en Grænse, og der vil altid kunne være Grænsetilfælde, som der kan disputeres om. Det er der overalt i Lovgivningen, hvor der er Tale om at drage en Grænse.

Ordføreren (Jensen-Sønderup): Da jeg helt og fuldt kan slutte mig til, hvad den højtærede Indenrigsminister har sagt, baade de politiske og de rent saglige Bemærkninger, vil jeg gøre mig fortjent af Tinget